

Klubnyt fra 24. oktober 2018

v/Henrik og LT

Der var fremmødt 8 medlemmer denne blæsende efterårsaften.

Der var fremdrift i rum 7 med at få underlaget til S-banen til Nørre Sundborg på plads, godt hjulpet af Flemming og Jan, mens Bent lå og rodede med sportavlen.

Henrik kom senere denne dag pga. andre opgaver. I rum 2 var Rune godt igang med fremstillingen af sportavlen. Henrik var lidt betænkelig for, om der også var taget højde for styring af signaler og jernbaneoverkørsel med bomme på sportavlen. Men der havde mester udtrykt, at der var styr på det hele. Inden der lægges ballast og landskab i rum 2, bør der monteres og testes signaler og andet godt.

LT havde endnu engang sat Michel i forhør om sin fortid.

Michel havde påtaget sig det tunge hverv, at sørge for aftensmaden. Den bestod af 3 stykker højt belagt smørrebrød fra Føtex til hver mand.

Efter aftensmaden fortrak klubbens bestyrelse sig til de hellige gemakker for at drøfte klubbens ve og vel. Der er en pæn likviditet i klubben til at købe nye skinner og sporskifter for.

Grundet den korte tid, som formanden var til stede, er der kun få billeder denne gang.

Endnu engang er der dans i rum 7, Tror de to herrer at tiden er til tjans og fjas ? Se hellere at få underlaget til S-banen på plads, så vi snart er klar til vinterkøreplanen.

Hvad laver Mester Bent ? Har han overladt arbejdet i rum 2 til Rune uden opsyn ?

Nej, ikke igen - kommer det fra Mester. Har Rune nu igen lavet kage i sportavlen ? hvorfor lyser den røde pære nu grønt ? Det er det rent galematias. En rød pære, der lyser grønt !

Her skulle Rune arbejde med sportavlen i rum 2, men han er gået. Nok langt væk fra Mester, efter at høre på de mærkelige ord og udtryk, der kommer fra rum 7. Det er gået så hurtigt at Rune har glemt både briller og mobiltelefonen. Men det er sirligt arbejde, den gode flyver Rune udfører. Han har lært noget af Mester.

Michel slap let over aftensmaden. Et par stykker dekoreret rugbrød fra Føtex. Men hvad med de to flasker i baggrunden ? Er der skjulte hensigter eller skal eddikesyren får maden til at glide ned ?

Ja, ja. Så må Michel også dække bord, mens Witzel arbejder med at lime huse. LT står i baggrunden og ser noget rystet ud efter afhøringen af Michel og hans fortid. Michel står også noget brødebetyngt og dukker sig lidt. Undskyld. Men, nu følger 2. del af beretningen om Michels eskapader:

En skøn efterårsdag i 1955 gik Michel fra borde og nedad lejderen på S/S Nippon. Han bemærkede godt to små japanere, som ligesom stod og ventede på nogen nede på kajen. Der var tale om et par typiske japanere med ret fremstående tænder og store runde sygekassebriller anlagt. Da Michel kom ned på kajen gik de ham i møde med et spørgsmål: "Er De Michel san fra Danmark?" Hai, kunne Michel svare, han havde nemlig engang set en John Waynefilm om krigen i Stillehavet, og der havde japanerne svaret på den måde. Følg med os til Wasabi san, han venter dig, svarede de. De bad Michel tage plads i en ny flot bil af en model, som Michel aldrig havde set mage til hverken i Danmark eller i Europa for den sags skyld. Hvad er det her for en bil, vi kører i spurgte Michel på sit bedste skolejapansk? Det ved vi ikke, svarede den ene, dvs. vi har ikke noget navn til den endnu. Men måske har vi fundet på et ved et tilfælde. For forstår De, for et par dage siden sendte Wasabi san en lignende bil som en gave til sin gode ven Tonny Allen i Chicago, ham gangsteren du ved nok? Ja, ja, ham kender jeg godt, nikkede Michel, fin fyr. Han har næsten skudt lige så mange skidte fyre, som jeg har, pralede Michel. Men bilen, pressede han på, hvad så med den? Ja, så var det jo, at Wasabi san ville skrive et postkort til Tonny Allen, som vi for nemheds skyld altid bare har kaldt for "TA", men Wasabi skriver ikke noget godt engelsk, så han skrev således til ham: "Wasabi sends a new car To Yo TA, and good luck...!" Det synes vi lød ret godt, så nu tror vi nok, at vi kalder bilen det. Vi håber i øvrigt på at kunne sælge bilen i hele verden, men vi ved det ikke endnu; der er nok ikke nogen, som gider eje sådan en møjkasse. Nej, svarede Michel san, det har I ret i, den kan sgu ikke sælges noget sted. Men jeg, for mit vedkommende, holder mig nu til DKW, det har jeg altid gjort. Mest fordi der kan være 10 voksne i den plus bagage. De to japanere kiggede spørgende på hinanden. Hmmm,

sagde ham med de største tænder, mens han plirrede nærsynet med øjnene, det vil så betyde, at der skulle kunne være 12 japanere i en DKW? Jaeer, det skal nok passe, hævdede Michel, sådan deromkring. Det tror vi godt nok ikke på, fremturede japaneren. Under krigen modtog vi nogle DKW'ere fra Tyskland som krigshjælp. Vi havde lidt besvær med dem, fordi de skulle have olie blandet i benzinen, men det havde vi ikke noget af grundet den amerikanske blokade, så vi brugte madolie i stedet for. Det var ikke godt at køre på, så vi brugte dem i stedet til at lægge røgslør ud over Tokyo, når de amerikanske hunde bombede os! Nej, hvor smart udbrød Michel, mine osede nu knap så meget, som du der beskriver.

Et kvarter senere gjorde bilen holdt i en smal gade. Her bor Wasabi så bekendtgjorde de to japanske starutter. Inde i huset blev Michel varmt modtaget af Wasabi. Det glæder mig at se Dem, udbrød han, alt imens han bukkede på japansk maner for Michel. Vi fik jo et telegram fra Aage så for et par dage siden, hvori han bad os om at tage os lidt af dig, og det skal vi sørme nok gøre. Ser du, vi installerer dig i en lejlighed her inde ved siden af. Vi har også skaffet dig en dejlig Geisha, og hende bliver du glad for, sagde han, mens han strammede sine øjne sammen til smalle sigende sprækker og lavede smæld med tungen. Hvad hedder hun, ville Michel vide? Hun hedder Sushi, og hun er rigtig dygtig til at "varte dig op på alle leder og kanter - og steder ikke mindst"!! Sådan gik det til, at Michel blev bosiddende for en stund i Yokohama.

Et par dage efter kom Wasabi på besøg hos Michel. Ja, sagde han, du skal jo også arbejde lidt i mit firma - arbejde for din daglige skål ris, forstår du nok. Ja, jo, svarede Michel, det lyder da rimeligt nok alt sammen. Men hvad havde du tænkt dig jeg skulle udrette? Jo, svarede Wasabi, ser du, efter at amerikanerne havde tændt den store højfjeldsstol et par gange i '46, manglede vi bambus. Det var jo brændt af. Så i dag har vi en strygende forretning i handel med sortbørsbambus. Vi sælger det i bundter på 25 styks., og det bliver dit ansvar at bundte bambus 'en, når vi har høstet den ude i landet. Henter I den bare sådan lige, ville Michel vide? Naaaaaj, det er nok så meget sagt, vi ligesom afmonterer den, kan man sige. Afmonterer den, spurgte Michel? Jaeer, mens folk sover, sniger vi os ind i husene og afmonterer benene på deres senge, som er lavet af bambus og erstatter dem med murbrokker, som vi efter krigen har nok af. Nej, hvor smart svarede Michel. Men er der så mange senge. Nej, sikkert ikke, må så henter vi bare folks tag på bygningerne. Det er ligeså godt! Det arbejde blev Michel meget glad for, for det tog ikke meget af hans tid, så han var altid tidligt hjemme igen hos Sushi. De dyrkede lidt klassisk Tai Chi om eftermiddagen...og drak grøn te.

Men al denne lykke kunne jo ikke vare ved. Michel måtte videre. I næste udgave berettes om, hvorledes det gik til, at Michel vendte tilbage til Danmark. Det blev til en lidt speciel rejse som en anden Odysseus.

Ikke nok med at der eddikesyre som tilbehør til maden. For at kaviar og løg ikke skal falde af, sørger LT for at lime det hele sammen. Nok en god ide for nogle for de måske lidt for omfangsrige medlemmer, at få en klat lim med ned i spiserøret. Så bliver indtagelsen også reduceret.

Formanden har her bevæget sig ind under Møllegårdens marker for at undersøge omfanget af forureningen af undergrunden, som der påstås på Møllegården. Det ser noget dryppende ud med resterne af sprøjtemidler. Med tiden bliver det nok til en drypstenshule, som kan blive en turist attraktion for Skovby.

Jeg tror snarere, at der er tale om en kalkdrypstenshule under Skovby. Den er bare først opdaget nu. Måske kunne vi arrangere ture derned, hvis der ikke er for fugtigt, og tage mange penge for det? Pengene lader vi Michel stå for, så er der lidt ekstra til rejsekassen. Det skal vi også snart høre lidt mere om!

Så var tiden inde til bestyrelsesmøde, hvorfra der ikke er billeder.